

عنوان مقاله:

بررسی روند تغییرات شوری خاک های مختلف در حضور خاکپوش و سطح ایستابی کم عمق

محل انتشار:

هفدهمین کنگره علوم خاک ایران و چهارمین همایش ملی مدیریت آب در مزرعه "تجدید حیات حکیمانه خاک و حکمروائی حکیمانه آب"
(سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

اشکان یوسفی - دانش آموزته دکتری گروه علوم و مهندسی خاک، دانشکده کشاورزی، دانشگاه شهید چمران اهواز

احمد فرخیان فیروزی - دانشیار گروه علوم و مهندسی خاک، دانشکده کشاورزی، دانشگاه شهید چمران اهواز

میلاد امین زاده - استادیار گروه مهندسی محیط زیست، دانشکده مهندسی عمران، دانشگاه صنعتی اصفهان

خلاصه مقاله:

منابع آب زیرزمینی کم عمق که اغلب با مساله شوری و ماندابی مواجه هستند در بسیاری از مناطق یافت میشود. آبهای زیرزمینی میتواند منبعی از آب و املاح در این مناطق باشد که تبخیر و جریان رو به بالای ناشی از خیز موئینگی، باعث شوری در ناحیه غیراشباع پروفیل خاک گردد. این پژوهش با هدف مطالعه روند تغییرات شوری در نیمرخ خاک با وجود آب زیرزمینی کم عمق صورت پذیرفت. بدین منظور آزمایش لایسیمتری در دو خاک با بافت شنی و لومی با سطح شوری ۵ و ۱۵ دسی زیمنس بر متر، با و بدون وجود کاه و کلش به عنوان خاکپوش و در بازه زمانی سه ماهه صورت گرفت. مقدار شوری خاک در پنج عمق (۵، ۱۰، ۲۰، ۳۰ و ۵۰ سانتیمتر) اندازه گیری شد. نتایج نشان داد که حداکثر تجمع نمک در خاک لومی در لایه سطحی (۵ سانتی متر) بوده است در صورتی که در خاک شنی، در عمق ۲۰ سانتیمتری بیشترین تجمع املاح بود. در خاک شنی، خاکپوش منجر به کاهش ۳۵ درصدی تجمع نمک در لایه سطحی شد در صورتی این مقدار در خاک لومی، ۲۸ درصد بود.

کلمات کلیدی:

خاکپوش، خاک شنی، سطح ایستابی، شوری آب زیرزمینی.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1312548>

